

SLOVENSKI GOSPODAR

časopis v pouk in zabavo.

časopis v pouk in zabavo.
časopis v pouk in zabavo.
časopis v pouk in zabavo.

Zarja svobode za ogrske Slovence.

Dolenjsko Prekmurje osvobojeno.

Počasi kakor smrt se vali naša narodna reka Lendava skoro skozi celo Prekmurje mimo Sobote, Beltinc in Dolnje Lendave proti Muri. Kadar je pa deževje, takrat prekoraci svoje nizke bregje ter si dela svobodne pote, kamor se ji ljubi. Oj Lendava, poskoči zdaj iz bregov vun in nesi svojim sinovom veselo vest, da so prosti, svobodni državljeni neodvisne Jugoslavije. Le idi iz bregov, saj škode itak ne napraviš slovenskemu trpinu, ampak tujim grofom in židovom. Ko boš pa ti, slovenski kmet, ta polja ne samo obdeloval, ampak tudi posedoval, boš tudi svoji Lentavi zgradil lepo umerjeno strugo. Desni breg Lendave je zdaj že osvobojen, Zlasti znamenito je zavzetje mesta Dolnje Lendave in mesta Sobote. To sta najvažnejši središčni točki celega Prekmurja. Od Radgone do reke Kerke, ki teče v Muro, je tedaj zasedena cela pokrajina ob Muri. Qd levega brega Lendave proti severu se začenja hribovit kraj slovenskega Prekmurja. V ta del pelje tudi že železnica iz Sobe pri Kormendu. Vlak s stroji so pustili Madžari v Soboti, tako da bo naglo prodiranje ob tej železnici proti Monoštru mogoče. Osvobojeno ljudstvo se veseli svoje svobode. V začetku novembra so se mislili že sami osvoboditi. Pa prišlo je še preganjanje Madžarov, tako da so že obupavali o svoji rešitvi. V začetku decembra so se nekateri že odločili za avtonomijo pod Madžari, če ne pride rešitev. Koncem decembra pa je prišla svoboda. Zdaj vstaja ves narod ter želi popolno svobodo pod Jugoslavijo in z navdušenjem pozdravlja svoje osvoboditelje.

Zasedenje Prekmurja nujno potrebno.

Madžari in madžaroni so v Medžimurju in Prekmurju obesili in postrelili od dne 1. nov. do Božiča okoli 30 slovenskih veljakov samo zaradi tega, ker so bili navdušeni Jugoslovani. Slovencem so odvezemali živino, živila in denar. Zadnje tedne so spravljali ogrski grofje in drugi bogataši vse mogote reči iz Prekmurja na Ogrsko. Dolge trume goveje živine in konj so gonili iz ogrske Slovenije, sekali so gozdove in praznili žitna skladisca. Če ne bi naša armada prišla v Medžimurje in Prekmurje, bi bili Ogre in od njih podkupljeni odpadniki pospravili navdušene Slovence s sveta, in bi bili ogrska Slovenija popolnoma oplenili in uničili. V Medžimurju se je raznesla vest, da bodo Ogre začeli na sveti večer klati slovensko prebivalstvo. Madžarska nasilja so bila vedno hujša. Radi tega je zbežalo veliko število domačega prebivalstva na Hrvatsko in Štajersko. Vsak dan je dobivalo naše vrhovno poveljstvo mile prošnje, da naj pride reševat ogrske Slovence.

Prodiranje s hrvatske strani.

S hrvatske strani so prodile glavne čete v 2 velikih oddelkih na dan pred Božičem v Medžimurje. Prvi oddelok je ob 6. uri zjutraj prodiral iz Varaždina v Čakovac in drugi preko Preloga proti Kotoribi.

Slovesen vhod v Čakovac.

Glavna četa je šla preko varazdinskega mosta s pehoto, konjenico, topništvo in avtomobili. Major Georgijević je iznenadel z nekoliko konjeniki madžarske oblasti, ki so vse prestrašene izjavile, da se udajo. Prehod oddelka Pogledič v noči v čolnih preko Drave se smatra za težko ali uspešno vojaško dejanje. Vhod v Čakovac je bil nad vse slavnosten. Ljudstvo, na čelu mu duhovščina, je vojsko burno pozdravljalo. Istočasno je naša konjenica pod izvrstnim vodstvom stotnika Čaniča in nadporočnika Markoviča prodala do Pursija in zasedla vse mostove. Oddelek Zagorcev pod poveljstvom stotnika Sertiča je iz lastnega nagiba zasedel mostove od Kotoribe proti Kanizi.

Prodiranje s slovenske strani.

Od slovenske strani so vkorakali trije oddelki. Četa stotnika Juršica z zagrebškimi prostovoljci in večji oddelek Slovencev, ki so prednjačili s svojo vzorno disciplino, nadalje četa mornarjev in četa slavonskih Hrvatov. Prva četa je prodirala proti Murskemu Središču, druga proti Štrigovi in tretja proti Čakovcu. Prodiranje je vodil podpolkovnik Kvaternik, šef operativnega oddelka, in stabni major Broz. Upravo Medžimurja je prevzel podpolkovnik Perko, za poveljnika Čakovca je imenovan major Špoljar. V deželi vlada popoln red in mir.

Prekmurje oteto.

Srbji so pod poveljstvom stotnika Juršica v petek zjutraj, dne 27. decembra zavzeli Dolnjo Lendavo, dne 28. decembra pa Belotince in Mursko Sobotu in druge manjše kraje. Iz Središča, Ljutomerja in Radgone so prišle Srbi in Hrvati na pomoč tudi čete našega generala Maistra. Te dni so nadomestile nove srbske čete hrvatske oddelke. Slovenci in Srbi prodirajo sedaj v Gornje Prekmurje proti Kerki in Rabi.

Ljudstvo pozdravlja rešitelje.

Naš poročalec iz Ljutomerja nam piše: Povsod, kamor so prišle jugoslovanske čete, jih je ljudstvo pozdravljalo kot rešitelje in jih gostoljubno sprejemalo. S starimi zastavami in praporji so okinčali Prekmurci drevesa in hiše in cele trume ljudi spremljajo naše vrlo vojaštvu. Zvonovi, ki so še ostali v zvonikih, pozdravljajo rešitelje, mladeniči in mladenke, starčki in starčke se zbirajo ob cestah in pozdravljajo mimo korakajoče vojščake. Nosijo jim jedila in druga krepčila.

Praska pri Razkriju.

Ljutomer, 30. dec.

Pri bistriškem brodu (med Razkrijem in Sp. Bistrico) so jugoslovanske patrulje nenadoma napadle ogrske vojake (12 mož), ki so stražili brod. Med strelijanjem je jugoslovanske vojake prepeljal ljubljanski gimnazijec sedmošolec Godina in jih je vodil do velike ceste Belotinci—Sp. Lendava in tam pretrgal brzjavno in telefonsko zvezo med imenovanima trgom. Ko so prvič stopili osvoboditelji na prekmurska tla, so jih domačini pozdravili z »Živijo Jugoslavijo« klici. Prinesli so vojakom obilo prazniških jedi in so jim tožili, kako so morali trpeti pod Ogre posebno zadnje čase. — Drugi dan, na Božič, so bili vsi prebivalci Spod.

Bistrica zbrani v sredi sela, kjer jim je poveljnik male jugoslovanske posadke naznanil, da so padle tisočletne verige ogrske suženjstva in da so tako postali svobodni državljeni svobodni Jugoslavije. Kakšno veselje, kakšna navdušenost! Dragi jim je govoril sedmošolec Godina in prvič javno zaklical sovaščanom: »Jugoslavija naj živi!«, kar je stokratno odmevalo od zbranega občinstva. Razložil je v umljivi obliki svetovni in domači poletaj, pokazal zbranim razpadajočo ogrsko prisilno delavnico in razvijajočo se svobodno Jugoslavijo. Na koncu mslega slavja ni bilo konca navdušenih živijo klicev Jugoslaviji.

Dne 27. je bilo vse mirno. Dne 28. nas je napadel bandit nadporočnik Tkalec s samimi orožniki in podčastniki ter dvema strojnircama. Bili smo premagani. 1. narednik, Štefan Šaban od hravtske legije, mrtev; dva ranjena: eden ravnatakod od hrv. legije, drugi domačin iz Sp. Bistre. Nasilje je pa samo pol ure trajalo, ker so po prej imenovani cesti Lendava—Belotinci korakali Jugoslovani s kanoni in vojarnimi kuhinjami, česar se Ogre najbolj bojijo. Sedaj je že velik del Prekmurja zaseden. — Šobana danes slovesno pokopljeno v Ljutomeru; druga dva ranjeca sta baje umrila v Soboti.

Ogri bežijo.

Ogrsko vojaštvo se umika povsod pred našimi. Posadke v Lendavi, Belotincih, Soboti in drugih večjih krajih so bile sestavljene večinoma iz domačinov, katerim so poveljevali madžarski ali madžaronski častniki. Moštvo je takoj zapustilo Ogre in se je po mnogih krajih pridružilo jugoslovanski armadi.

Plen.

Našim četam je prišlo v roke mnogo dragocenega plena. Dobili smo več topov in strojnih pušk. V Lendavi so naši odvzeli Ogrom nad 6000 pušk in so dobili v roke za 36.000 K srebrnega denarja. Velike so tudi zaloge živil, ki so prišle našim v roke. Ogre niso mogli spraviti ne številne živine in ne drugih dragocenosti na ogrski strani. Naš sunek v te kraje je bil precizno in naglo izveden, da Ogre niso mogli misliti na drugo, nego da zbežijo z golum življenjem.

Slovenski letalci.

V pondeljek in torek so slovenski letalci iz Maribora metali na Prekmurje letake Matjaža Kuzma. Letaki so pisani v prekmurskem narečju. Ljudstvo jih pobira in čita z velikim veseljem.

Ogrski Slovenci želijo slovenske uradnike in učitelje.

Generala Maistra prosijo ogrski Slovenci, naj jim pošlje slovenske uradnike in učitelje. Želji se bo po zmogočnosti čimprej ustreglo.

Tabor prekmurskih Slovencev v Radgoni.

Prvi večji shod prekmurskih Slovencev se je vrnil na Štefanovo v Radgoni. Sklical ga je Narodni svet. Ljudstva je prišlo nad 3000. Dasično je bilo skrajno slab vreme, vendar je došlo v Radgono toliko prekmurskega ljudstva, kakor ga še to mesto ni videlo. Mnogi so prišli v dežu in snegu celo po 6 do 10 ur daleč peš. In če bi se bil shod v Prekmurju boljše razglasil, bi prišlo v Radgono gotovo nad 10.000 ljudi.

Tabora v Radgoni se je udeležil vrhovni poslovnik obmejne jugoslovanske armade, general Rudolf Maister v družbi slovenskih častnikov. Na potu iz Špilja v Radgono so generala na vseh postajah pozdravile vojaške posadke. V Špilju, Weitersfeldu in Cmureku so vibrale na kolodvorskih poslopjih jugoslovanske trobojnice. General je povsod kot poveljnik in tovariš šel k vojakom, jih povpraševal o raznih zadevah in jim v znak zadovoljetva po bratski stiskal roko. To prijazno občevanje vrhovnega poveljnika z vojaki je npravilo na Nemce poseben utis. Nemski generali niso imeli navade govoriti z navadnimi vojaki tako po domače. Smatrali so navadno moštvo za manj-vredne ljudi. General Maister je s svojim ljudomilim občevanjem pokazal, da so ti predsedki padli. Slikovit je bil sprejem v Radgoni. Na kolodvoru, ki je bil okinčan s trobojnicami, je stala stotnja jugoslovanske posadke pod poveljstvom nadporočnika Zeilhoferja. Vojaki so imeli na puškah slovanske trobojnice. Oddelek s strojnimi puškami je bil okrašen z bršljanom in zastavicami. Po sprejemu se je general s spremstvom odpeljal v mesto.

Slovenske zastave v Radgoni.

Dosedaj »nemško« mesto Radgona je spremenilo svoje lice. Zborovalce so pozdravljale slovenske zastave, ki so bile razobesene na številnih hišah. Velike trobojnice so vibrale z vojašnic in s poštnega poslopja. Na ulicah je ta dan kljub skrajno slabemu vremenu bilo vse polno slovenskega ljudstva. In prihajale so trume zborovalcev od vseh strani. V slovenski cerkvi se je pred shodom vršila služba božja, katere so se udeležili zborovalci v tako velikem številu, da je bila cerkev premajhna za vse udeležence.

Zborovanje v veliki jahalnici.

Z zasedenjem Radgone je prišla v jugoslovansko posest tudi velika dvorana, t. j. takozvana jahalnica, katera lahko sprejme pod svojo streho okoli 10.000 ljudi. To bo dragoceni prostor za razne prireditve radgonskih in okoliških Slovencev. V tej dvorani se je vršil prvi veliki tabor prekmurskih Slovencev. že davno pred 10. uro so zborovalci začeli hoditi v dvorano.

Zborovanje je otvoril gornjeradgonski pevski zbor pod vodstvom č. g. Ašiča s pesmijo »Bodi zdrava domovina!« Šentpeterski župnik č. g. Kocbek je kot član okrajnega Narodnega sveta po zdravil zborovalce. Za predsednika je bil izvoljen prekmurski Slovenec Ivan Jerič iz Belotincev, ki je vodil tabor zelo spremno.

Prvi je govoril profesor č. g. Slavič. V navduševalnih besedah je govoril o slavni zgodovini panonskih Slovencev, ko so ti imeli svojo neodvisno državo s slovenskim knezom Pribino in Kocelom z glavnim mestom, Pribinovim gradom ob Blatnem jezeru. Njej sledi tisočletno suženjstvo se mora izbrisati, njena sramotna zgodovina se mora izmiti, da prisije lepša zarja jugoslovanske bodočnosti. Št. Ijski Port Arthur je izvršil svojo nalog, Naši vojaki pa se se naučili v svetovni vojni delati vedno nove utrdbi v premikajoči se fronti. Naš Port Arthur je zdaj Radgona, Slobota, Lendava Monošter (Sv. Gotharda) na Rabi. Odtod bo kmalu prišla svoboda tudi za prekmurske Slovence. Trezni Nemci želijo, da spada celo radgonski in cmureški okraj pod Jugoslavijo. Misli ne želimo, preveč Nemcov v svoji državi, da jim ne zraste zopet greben. Če pa hočejo biti Nemci ali Madjari pri nas, pa jim klicemo Grešgorčeve besede:

Pod streho našo tuji rod
Naj gost nam bo, a ne gospod.
Tu mi smo gospodarji
In Bog in naši carji!

Za dr. Slavičem je dobil besedo urednik Žebot iz Maribora. Opisal je trpljenje našega naroda v novejši dobi pod Nemci in Ogri. Bili smo hlapci, dekle, sužnji in robovi tujcev, ki so nas izžemali in se hoteli polasti naše domovine. Sedaj smo oteti tujih spon in verig. Slobodni Jugoslovani smo v slobodni Jugoslaviji. Iz zgodovine Radgone je navedel tri točke. 1. Princ Ernest Železni je pred več stoletji oteviral Radgono turškega obleganja; 2. danes pa je oteviral slovenski general Maister s svojo armado Radgono nemškega jarma; 3. dne 26. maja so v Radgoni padle prve žrtve za Jugoslavijo. Ustreljeni so bili nekateri slovenski vojaki, ker so se navduševali za Jugoslavijo. A vse žrtve, ki jih je prinesel naš rod tekom stoletij na oltar domovine, niso bile zmanj. Danes smo oteti tujih spon, imamo lastno kraljevino in čete generala Maistra bodo kmalu otele tudi brate in sestre na Ogrskem.

Viharno pozdravljen je nato nastopil general Maister. Tritisoglavna mnogica ga je sprejela z dolgotrajnim zelo živahnim klicanjem: »Živjo slovenski general! Živjo naš rešitelj!« Govornik se zahvaljuje najprvo za naklonjenost slovenskega ljudstva, materam, očetom, sestram, ženam in nevestam, da so mu dali na razpolago sinove, brate, može in ženine, ker mu je le tako bilo mogoče zaseseti in eteti obmejne kraje. Obljublja prekmurskim Slovencem, da bo prav kmalu prišel čas, ko bodo tudi oni svobodno dihalni, ko bodo oteti ogrskega jarma. Pozdravljeni svobodni ogrski Slovenci, otroci naše svobodne kraljevine Jugoslavije! V tem hipu, ko je končal general svoj govor, je zabučal po dvorani vihar svetega navdušenja. Ljudstvo je bilo naravnost presenečeno nad lepimi in iskrenimi besedami našega vrhovnega poveljnika. Klici: »Živjo general Maister! Živjo naš rešitelj!« skoro niso hoteli utihnuti. In ko je pevski zbor z mogočnim glasom zapel pesem »Lepa naša domovina«, je prikipele navdušenje do vrhunca. Eni so vzkligli od veselja, drugi so se solzili od radošči, tretji vihteli klebuke in robce v zrak v pozdrav slavljencu.

Župnik Kocbek se je nato spominjal prvega voditelja za našo Jugoslavijo, sedanjega ministrskega podpredsednika dr. Korošca. Kar je storil dr. Korošec za našo svobodo, ne more popisati noben jezik, nobeno pero. Zato: Slava našemu voditelju dr. Korošcu! In zopet je narod vskipel svetega navdušenja. — Po vsakem govoru in ob koncu shoda je pevski zbor zapel navdušene narodne pesmi.

Župnik Kocbek je nato prečital resolucije, ki so se brzjavim potom sporočile v Belgrad. Bile so enoglasno sprejete. Resolucije se glasijo: 1. »Kraljevi vlasti SHS v Belgradu. Prvi tabor prekmurskih Slovencev, zbran 26. decembra 1918 v Radgoni, pozdravlja novo skupno vlado neodvisne države SHS ter jo prosi, da vzame kmalu pod svoje okrilje slovensko Prekmurje, da bo začok nec tisočletne sužnjosti pod Ogri ter začetek novega, svobodnega, narodnega življenja. 2. Kakor ne želimo sebi narodne smrti, tako protestira I. tabor prekmurskih Slovencev proti temu, da bi spadali primorski in goriški Slovenci pod Italijo, ker bi to bila njih narodna smrt. Vlada naj storí vse potrebno, da se to prepreči in da bodo v državi SHS združeni v resinci tudi vsi Slovenci. 3. Visokost regent Aleksander, Belgrad. Prvi tabor prekmurskih Slovencev, zbran 26. decembra v Radgoni, se klanja udano Vaši Visokosti ter Vas želi kmalu pozdraviti kot osvoboditelja prekmurskih Slovencev.«

Po shodu so imeli prekmurski in Štajerski zaupniki pod vodstvom generala Maistra zaupen sestanek radi podvzetij v Prekmurju. Sestanek je rodil dober sad: Naslednje dni je Maistrova armada vkorakala v Prekmurje.

Kako je na Koroškem?

Na prošnjo celovškega škofa, da bi naj o božičnih praznikih počivalo orožje na Koroškem, je Narodna vlada v Ljubljani določila, da se ustavijo o božičnih praznikih vsa vojaška podvzetja in da počiva orožje. Koroški Nemci so pa svojo dano besedo snedli in so se ravno o božičnih praznikih pripravljali na napad na Sv. Pavel v Labudski dolini. Zbirali so se, preoblečeni v kmetsko obleko, se oboroževali in pripravljali na napad. Ko so dobili iz raznih krajev Labudske doline dovolj pomoči, so zavratno napadli Št. Pavel, ki se je nahajal v naši oblasti. V hudem boju se je veliki nemški premoči posrečilo premagati našo jugoslovansko posadko, ki je štela samo 74 Srbov, jo vjeti in tirati v Celovec. Z vjetimi Srbi so Nemci grdo ravnali. Nadporočnika Jurka in poročnika Stosiča je zbesnela nemška druhal tirala na pol naga pred sebo. Vjetim častnikom in vojakom so pokradli vse, kar so imeli. Nemška tolpa je vdrla v samostan in odpeljala nemške menihe, slovenskega župana Jurka so odvedli proti Celovcu, zaprli postajenčnika Korošca in davkarja ter zasramovali dve slovenski poštni uradnici. Nemške tolpe, ki so vpile: »Mi nimamo nobene oblasti, nam se ne more zgoditi ničesar!« so se, kakor nekdaj Turki, valile proti Spodnjemu Dravogradu in napadle našo tamošnjo slovensko posadko. Toda hrabrost naših slovenskih

vojakov je porazila podivjane nemške tolpe in jih nagnala nazaj. Koroški nemški divjaki so prave zverine v človeški podobi in v podivjanosti prekašajo še celo Turke!

Dr. Korošec v Mariboru.

Na Štefanovo se je ob 11. uri predpoldne s posebnim vlakom pripeljal naš voditelj in ministrski podpredsednik dr. Korošec v Maribor, da po daljši odsotnosti biva zopet nekaj uric med svojimi. Vest, da prihaja dr. Korošec v Maribor, se je po bliskovo raznesla, in ga je na kolodvoru z navdušenimi »živijo-klici« sprejelo in pozdravilo na stotine slovenskega ljudstva. Sprejem je bil nad vse prisrčen. V imenu obmejnih Slovencev je pozdravil dr. Korošca poverjenik dr. Verstovšek, v imenu slovenskega ženstva pa soproga generala Maistra, v imenu mariborskega slovenskega okraja pa krajni glavar dr. Lajniček kot rešitelja naše obmejne zemlje. V imenu zbranega jugoslovenskega vojaštva je pa pozdravil dr. Korošca v jedrnih besedah podpolkovnik Skrabar. Dr. Korošec se je zahvalil vsem za prijazen sprejem ter poudarjal, da ga zlasti velik preobrat na Štajerskem veseli prav posebno ter pozival vse na vstrajno in požrtvovalno delovanje.

Drugega dne ob pol 3. uri popoldne se je dr. Korošec poslovil od obmejnih Slovencev. Na kolodvoru se je zbral zopet na stotine in stotine ljudi, da se poslovi od svojega voditelja in prvoboritelja. Slovo je bilo zelo prisrčno. Dr. Korošec se je na kolodvoru pred odhodom prijazno razgovarjal s posamezniki. K njemu je pristopil tudi goriški Slovenec, nek četovodja in ga prosil, naj se zavzame za goriške in primorske Slovence, da ne pridejo pod krutega Laha. Ministrski podpredsednik dr. Korošec je obljubil goriškemu Slovencu-vojaku, da bo vlada v Belgradu storila vse, da ne izgubimo nit ene slovenske vasice.

Pred odhodom vlaka se je ministrski podpredsednik dr. Korošec poslovil od vrhovnega poveljnika obmejne armade generala Maistra s sledečimi besedami: »Vam se posebno zahvaljujem za Vaše požrtvovalno delo, ki ste ga imeli ob osvoboditvi naše domovine. Čestitam Vam, ker ste edini, ki je imel toliko lepih in važnih uspehov, in Vas prosim, da tudi nadalje zastavljate vse svoje moči za bodočnost naše mile jugoslovanske domovine!« Nato se je dr. Korošec po bratski poslovil od generala Maistra. Kmalu po pol 3. uri popoldne se je dr. Korošec v spremstvu dr. Verstovška in Pišeka odpeljal s posebnim vlakom proti Ljubljani, odkoder je te dni odpotoval v Belgrad.

Srbstvo.

»Slov. Gospodar« je že pisal o lepoti in milini hrvaškega jezika. Kar velja o hrvaškem, ravno isto velja tudi o srbskem jeziku; saj je srbo-hrvaščina eden in isti jezik. Sliši ta jezik koga govoriti in ga razumeš, vendar ne veš, kom imaš opraviti, ali s Srbo ali Hrvatom, če morebiti ne vprašaš, kam se pristeva. Če bereš pisano, lahko veš, od kod izvira, ali od Hrvata ali od Srba, ker Srbi pišejo s cirilico, če pa sliši samo brati, pa ti je branje zopet lahko ali hrvaško ali srbsko.

Mnoga slovenskega vojaka je vojna usoda bila zanesla na Srbsko. Če je srečno sedaj prišel domov, ima gotovo še spomin na pohod v Srbijo. On pozna zdaj ne samo srbskega vojaka, ampak tudi srbsko ženico in srbskega starčka. Drugi vedo o Srbih nekaj iz šole povedati, iz zgodovine in zemljepisa in iz njih slovstva, vendar je to vsled nemškega duha naših šol prav malo. Srbska preteklost je slavna, junaški čini Srbov se opevajo v njih narodnih pesmih. Srbi so torej upoštevanja vredni narod in že zato smo mi do zdaj jih skoraj zavidali, sedaj pa jih blagrujemo, ker so si ohranili svojo državno samostojnost in neodvisnost, h katere skupnosti sedaj sprejmejo tudi nas.

Da odkritosrčno govorimo: Ta narod se nas je učilo dosedaj sovražiti in ime Srb preklinjati.

Tedenške novice

Morali smo skoraj zatajiti to nam zordno pleme in v tem zatajevanju iti tako dač, da smo morali zatajiti tudi svoje slovensko pokolenje, če nismo hoteli veljati za Srbe. Če si bil dober Slovensec, bil si že Srb. Ne bi bili mogli naši tri-nogi bolj potrditi in naglašati naše krvnega sorodstva s Srbi, kakor so s svojim preganjanjem in iskanjem Srbov med nami. A dočim so nas silili, da bi naj preklinjali Srbe, je prišel čas, da jih mi kot brate in rešitelje v odločilni uri javno blagoslavljamo in blagrujemo. Zunanji pritisk nas je silil, da bi naj preklinjali Srbe, notranji glas in čut že tedaj ni tega dovoljeval. Z božjo pomočjo in na božji poziv smo se srečno postavili na stališče preroka Balaama o sv. pismu:

Izraelci so prišli pod Mojzesom do moabskih mej blizu Jordana. Med Moabiti je živel mož po imenu Balaam, ki je poznal pravega Boga. Do njega pošle moabski kralj, Balak po imenu, ter mu poroči: »Glej številno ljudstvo je prislo iz Egipta in se je ustanovilo meni naproti. Pridi torej in preklini ga. Gospod pa se je ponoči prikazal Balaamu ter mu rekel: Pojditi tja, toda le samo to stor, kar ti bom jaz zapovedal.« Balaam zanj traj vstane in gre h kralju.

Kralj pelje Balaama na tri gore, od koder je videl tabor izraelski, ter misli, da bo Balaam po njegovem povelju preklen Izraelce. Gospod pa na vdihne Balaama, naj blagoslov Izraelce. Balaam torej pravi kralju: »Kako bom preklinjal, kogar Bog ne preklinja; kako bom rotil, kogar Bog ne roti?« Blagoslovit sem poklican, blagoslova torej ne morem zadrževati. In blagoslovil je Izraelove otroke. Nato mu Balak reče nevoljen: Poklical sem te, da bi mi sovražnike preklen, ti pa si jih blagoslovil. Pojd odkoder si prišel.«

Tudi Slovenci, Hrvati in Srbi gremo radi tja, odkoder smo prišli, vrnemo se v mislih v daljnjo preteklost, v kateri smo izšli kot sinovi ene matere Jugoslavije. Sedaj si ustvarjamo sedanjost, v kateri nas bo zopet vse skupaj objela mati Jugoslavija. Kar je Bog združil, človek več ne bo ločil. Nemec je hotel Slovence prisiliti, naj bi preklinjal Srba. Bog pa je obrnil in odločil, da ga moramo blagosloviti kot svojega rešitelja. Bog torej živi in blagoslov rešitelje in rešenca v ujednjeni državi Slovencev, Hrvatov in Srbov!

Varnostna odredba.

Obmejno vojaško poveljstvo v Mariboru je v svrhu vzdrževanja redu in osebne varnosti odredilo, da se naj iz kroga mariborskih mesečanov vzame 21 talcev, ki bodo vsak dan po tri in tri internirani v domobranci vojašnici ter bodo skupno jamčili za red in varnost. Prva trojica talcev je tale: dr. Mrawlagg, Kokoschegg in Berg; druga: dr. Orosel, Bernhard in Tischler. — Jahn odpuščen. Zloglasni urednik „Marb. Ztng.“, Jahn mora v šestih dneh zapustiti Maribor.

Kmetje na Dravskem polju bodite previdni in pozorni!

Mnogo je odpuščenega uradništva in delavstva nemške narodnosti ali nemčurjev, ki se bivajo po naši slovenski zemlji, in ki so bili od naše Narodne vlade odpuščeni radi tega, ker niso zmožni delati ali pa niso hoteli. Sedaj mora delati Slovenc mesto njih, in tam, kjer so prej sedeli trije Nemci ali nemčurji, sedaj opravlja to delo eden!

In ti Nemci in nemčurji imajo sedaj čas hoditi med vas, da si nakupujejo živež za sebe in zato, da ga izvaja drugam in tam delajo velike dobičke. Pa še ne samo to. Ti vas tudi napačno podučujejo in vas hujskajo na poštene Slovence, ki morajo mesto teh Nemcov delati sedaj službo. Ti hinavci imajo dvojni namen: hočejo se vam slovenskim kmetom dobrihati, ter vam pripovedujejo gorostasne laži, da bi od vas čim največ in ce nejše blago nakupili, na drugi strani pa vas hočejo nahujskati zoper pridne in poštene Slovence, da bi potem ti nemški uradniki in hinavci ter le-nuharji spet ložje prišli nazaj na toplo mesto, pa nič delali. Pišejo potem v nemške časopise, čes, slovenski kmet zahteva nemške uradnike nazaj, ker le ti so bili pridni in za slovenskega kmeta! Kako so delali nemški uradniki s teboj, ubogi slovenski kmet, pa dobro veš! Za nas Slovence v Jugoslaviji naj velja: »Kdor ne dela, naj tudi ne je!« Zatorej tudi nemškim in nemčurskim ljudem ničesar ne prodajte, zakaž bi se med nami redili, delali pa nič! Dajte raje svojim sorodnikom in drugim Slovencem, ki se za vas trudijo! ■■■■■

Duhovniške vesti. Prestavljena sta č. gg. kaplana Vid Pavič iz Št. Ilja v Slov. gor na Muto in Jakob Sajovic iz Ormoža v Št. Ilj v Slov. gor. — Kot kaplan v Zrečah je nastavljen č. g. Franc Jazbinšek, dosedaj vojni kurat in učitelj v kadetni šoli v Gradcu. — Za kn. šk. dvornega kaplana in tajnika je imenovan č. g. Mihael Umek, do sedaj vojni kurat v Mariboru.

Častno občanstvo. Občini Zerkovci in Dogoša sta imenovati generala R. Maistra in glavarja dr. Lajnščika svojim častnim občanom. Iskreno čestitamo!

Dr. Korošec mašuje v Belgradu v kapeli francoskega konzulata.

Za katolišega župnika v Belgrad pride dr. Kulavic iz Ljubljane.

† Franjo Krapč. V Šmartinu pri Slovenjgradcu je umrl nadporočnik Franjo Krapč za bolezni, ki si jo je nakopal v dolgotrajni vojni. Pogreb je bil torek popoldne. Vrlemu mlademu možu svetila večna luč!

Dva nova vlaka na koroški progi vozita odslej in sicer iz Maribora (koroški kolodvor) ob 6.15 zjutraj in 3.29 in 3.29 popoldne (glavni kolodvor) in v Maribor 8.58 dopoldne in 6.08 zvečer. Odslej vozita dva tovorna vlaka na tej progi.

Ljutomersko okljuno glavarstvo do Špilja. Zase deni kraji od Špilja do Radgone na nemški strani Mare so prideljeni začasno okrajnemu glavarstvu Ljutomer.

Pastor Mahnert zaprt. Mariborska državna policija je nedeljo po natančni hišni preiskavi aretrala v njegovem stanovanju lutrovskega pastorja Mahnerta. Proti njemu se je nabralo radi znanih hujskarij toliko obtožilnega materijala, da ga je policija obdržala v zaporu, ter ga izročila sodišču.

Angleške volitve. V soboto, 28. decembra, so bile na Angleškem volitve za državni zbor. Končala so se z sijajno zmago strank, ki so združene pod vodstvom sedanjega ministrskega predsednika Lojd Žorža ter so doobile večino, broječo 240 glasov. Ministrski predsednik sam je bil izvoljen z okoli 14.000 glasov, dokim je njegov nasprotnik dobil le okoli 1000 mož. Prepadi so vsi nekdanji agitatorji za mirovne misel in vsi zagovorniki sporazumnega miru. Angleško ljudstvo je torej dalo vojni vladu Lojd Žoržu sijajen dokaz zavpanja, potrdilo je vojevanje Angleške do poraza Nemčija in Avstro-Ogrske, potrdilo angleško vojno politiko in obenem izrazilo zahtevo, naj se z Nemčijo sklene tisti trdi in težki mir, kakor ga je vedno zagovarjal Lojd Žorž. Sijajna volilna zmaga tega železnega moža in njegovih načel povrčuje poraz Nemčije. Beseda Lojd Žorža pri mirnovi konferenci bo še mogočnejša, kakor je bila dosedaj. O Nemcih pa še bolj velja: Gorie premaganim.

Napad na škofa. Ko se je na božično noč po polnočicah vračal linški škof iz stolnice v vozu v svojo palačo, so nameravali pijani vojaki ustaviti voz, v katerem se je peljal škof, na ta način, da so metali droge pod kolesa. Le prisotnosti duha kočija, ki je naglo pognal konja, se je zahvaliti, da se škofu ni pripetila kaka nesreča. Pijani vojaki so obkladali škofa z grdimi psovkami! Nemška omika!

Shod v Rogatcu se priredi na dan Sv. Treh Kraljev hitro po ranem opravilu v prostorih šolske telovadnice. pride govornik iz Maribora. Kobilni udeležbi vabi krajevni NS tudi sosedje od Sv. Križa, Sv. Florijana, Žetal, Sv. Roka in od drugod.

Narodnega davka nabralo se je v Št. Pavlu v Savinjski dolini 4495 K, k kateremu je prispevala trgovina Zanier 2000; trgovina Piki pa 1000 K. Ostalo nabralo se je med občani. Za vse darovne prispevke se prav iskreno zahvaljuje krajevni odbor Narodnega sveta v Št. Pavlu.

160 primorskih sirot, in sicer 100 dečkov in 60 deklec v starosti od 3 do 14 let pride tekom meseca januarja v Ljubljano. Družine, ki bi sprejele otroke, ali za svoje, ali le v začasno oskrbo, naj posljejo svoje naslove na »Poverjeništvo za socijalno skrbstvo v Ljubljani.« ■■■■■

Vsem, ki jih je zanimalo poročilo v počedeljkovi »Straži«, da se bo igrica Krčevinarjev »Pri jaslicah« prihodnjo nedeljo ponovila, naj služi tole v pojasnilo: Iz skrbi za zdravje sodelujočih otrok stvarce sploh ne mislimo ponavljati. — P. Bernard.

Predavanja o jugoslovanski zgodovini priredi Zgodovinsko društvo vsako nedeljo ob 10. uri dopoldne v malo dvorani mariborskega Nar. doma. Prvo predavanje je dne 5. januarja, predaval bo

g. prof. Plrc o politični zgodovini Srbov. Predavanje je javno in brez vstopnine.

Izvoz slivovke iz Bosne in Hercegovine v ostalo jugoslovansko ozemlje je doslej dovoljen.

Hoče. Dne 6. januarja priredi kat. bralno in gosp. društvo v Hočah Krekovo igro: »Ob vojski in burki: »Dva teti«. Veselica se priredi v prostorih g. Pfeifer po večernicah. — Naša kmečka hrajinica in posojilnica obrestuje hrajinne vloge s 1. jan. s 3 odstotki. — Dne 29. dec. je umrla pridna družbenica Marija Visočnik, po domače Anc na španski bolezni.

Jarenina. Tu je dne 20. decembra po daljši bolezni umrla, sprevیدena sv. zakramenti gospa Ana Cvilak, roj. Ferk, soproga našega somišljenika in trgovca g. Martina Cvilak, stara 57 let. Pogreb se je vršil v pondeljek, dne 23. decembra predpoldne o obilai udeležbi občinstva od blizu in da-leč. Vrli slovenski gospodinji svetila nebeška luč!

Sv. Križ na Murskem polju, V nedeljo, dne 5. januarja po večernicah se vrši prireditve Bralnega društva. Na vsporedu: Igra »Daj nam danes naš vsakdanji krah«, govor (prof. dr. Hohnjec iz Maribora), petje. Prireditve se ponovi dne 12. januarja.

Braslovče. Na 200 naših žrtev je zahtevala stirileta vojna. Vseh je škoda, nekaterih pa še prav posebno. Med temi zadnjimi je tudi Zdravko Prislan iz Parizelj. Služil je pri 26. radio stotnji. Dne 29. okt., tik pred premirjem, je zadel njegovo pestojanko streli iz sovražnega topa in poleg drugih usmrtil tudi njega. Rajni je bil idealen fant, že kot dijak. Bralno društvo ga ohrani v dobrem spominu. Žaluočim domačim naše odkrito sožalje! Naj v m. p.!

Rajhenburg. Slov. kat. izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 5. januarja ob 3. uri popoldne predslavo. Igrali bodo naši Orli božično igro »Pastirci in Kralje«, pevske točke pa bo proizvajal naš cerkveni pevski zbor. Pričakuje in želi se, da se bodo vsi prijatelji poštene zabave v obilnem številu udeležili te prireditve. Dobrodošli so vsi prijatelji iz sosednih župnij.

Izdajica grozi.

Ljutomer, 31. dec.

† Nadporočnik Tkalec, rodom Slovenec, se je za visoko plačo prodal Ogram ter je preganjal v okolici Razkrizja ter treh Bistric Slovence, ki so se zavzeli za Jugoslavijo. Gospodarja Godino v Bistrici je gonil okoli kot kakega lopova, in ga dal teplji. Godinovo hišo je popoloma oropal. Ko so se Slovenci postavili v bran in so Tkalca pregnali, jim je zagrozil, da bo upepelil vse tri Bistrice.

Junaške Krašanke.

Pred božičnimi prazniki je italijansko vojaštvo priredilo v Št. Petru na Krasu neko veselico, katere se pa domačini niso udeležili, pač pa je prikorakala pred hišo, kjer se je vršila veselica, skupina fantov in deklet s slovensko trobojnicijo. Razjarjeni italijanski častniki in vojaki so skušali z orožjem pregnati slovenske fante in dekleta, toda ti se niso dali ustrašiti, marveč so jeli klicati »Živila Jugoslavija!« Razjarjen italijanski častnik je raztrgal dekletu slovensko trobojnicijo, toda junaška kraška Slovenka je začela z golim drogom udrihati po častniku in konju, tako, da se je konj splašil in odnesel častnika. Z nasajenimi bajoneti so italijanski vojaki odgnali v zapore v Postojno junaške Krašanke, ki so med potom v enomer vkljub italijanski grožnji klicale: »Živila Jugoslavija!«

Povsod ugodno.

V Prekmurju prodiram v ravnine v hribovje (med Goričanco). Vse se vrši v najlepšem redu. Na Koroškem se je položaj zdavnat zboljšal. Nemške tolpe so povsod odbite in vržene nazaj.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Dopisnikom: Pouovno prosimo, pišite svoja po-ročila kratko. Nakopičilo se nam je zaduži čas toliko dopisov in poročil, da bi jih komaj in komaj stlačili v pet »Gospodarjev« in »Straži«. Pri najboljši volji ne moremo spraviti niti najnajnajšega gradiva v list. Prosimo torej, pišite kratko, a jedernato. Upoštevajte naš položaj. —

Vsem dopisnikom in naročnikom veselo novo leto! — Inserentom: Inserent takoj dolgo ne sprejemamo, dokler ne bo »Gospodar« zopet mogel izhajati na 8. stranah.

Neka uboga obitelj zamenja nov kožuh za živila. — Več pove gospđ. Leskovar v Cirilovi ti-skarni.

Odvetnik dr. Josip Leskovar ima svojo pisarno v poslopiju stare gimnazije, Koroška cesta 8. stranah.

STENSKI KOLEDAR za leto 1919.

Januar		Februar		Marec		April		Maj		Junij	
S 1	Novo leto	S 1	Ignacij. šk. m. ●	S 1	Albin, škof	T 1	Hugon, šk.	Č 1	Filip in Jakob	N 1	6. pov. Juvencij
Č 2	Ime Jezus ●	N 2	Svetnica	N 2	3. predp. Simpl. ●	S 2	Frančišek Pavl.	P 2	Atanazij, šk.	P 2	Marcelin, m.
P 3	Genovefa, dev.	P 3	Blaž, šk.	P 3	Kunigunda	Č 3	Abundij, škof	S 3	Najdba sv. križa	T 3	Klotilda, kr.
S 4	Tit, škof	T 4	Veronika	T 4	Pust. Kazimir	P 4	Izidor, sp.	N 4	Z. pov. Florijan	S 4	Kvirin, šk.
N 5	Po n. I. Telesfor	S 5	Agata, d. m.	S 5	† Pepelnca	S 5	Vincenc Ferr.	P 5	Pij V., papež	Č 5	Bonifacij šk. ●
P 6	Sv. Trije Kralji	Č 6	Doroteja	Č 6	Fridolin, op.	N 6	5. postna. (tiha)	T 6	Janez ev.	P 6	Norbert, šk.
T 7	Valentin	P 7	Romuald, op. ●	P 7	Tomaž Akv.	P 7	Herman, sp. ●	S 7	Stanislav, šk. ●	S 7	Robert
S 8	Severin, opat	S 8	Janez Mat.	S 8	Janez od B.	T 8	Dionis, škof	Č 8	Prik. Mihaela	N 8	Binkoštī
Č 9	Julijan, pušč. ●	N 9	5. po razgl. Gosp.	N 9	1. postna. F. R. ●	S 9	Marija Kl.	P 9	Binkoštīni pond.	P 9	Binkoštīni pond.
P 10	Pavel, pušč.	P 10	Šolastika, dev.	P 10	40 mučencev	Č 10	Ezekijel, prerok	T 10	Marjeta, kr.	T 10	Marjeta, kr.
S 11	Božidar, opat	T 11	Evalija	T 11	Heraklij, m.	P 11	Marija 7 žal.	S 11	† Kv. Gangolf	S 11	† Kv. Barnaba
N 12	1. po razgl. Gosp.	S 12	Katarina	S 12	† Kvatre. Greg.	S 12	Saba, muč.	P 12	Pankracij, m.	Č 12	Janez F.
P 13	Osm. Sv. T. Kr.	Č 13	Valentin, m.	Č 13	Rozina, vd.	N 13	6. post. (cvet.)	T 13	Servacij škof	P 13	† Kv. Ant. Pad. ●
T 14	Feliks Nol.	P 14	Favstian, m.	P 14	† Kv. Matilda	P 14	Justin, muč.	S 14	Bonifacij,	S 14	† Kv. Bazilij, šk.
S 15	Maver, opat	S 15	Julijana, dev. ●	S 15	† Kv. Klém. H	T 15	Helena kr. ●	Č 15	Zofija, muč. ●	N 15	1. pob. Sv. Trojica
Č 16	Marcel	N 16	1. predpepel.	N 16	2. post. Hilarij ●	S 16	Vel. četrtek	P 16	Franc Reg.	P 16	Franc Reg.
P 17	Anton, puščav.	P 17	Donat in tov., šk.	P 17	Jedert, dev.	P 17	Vel. petek	T 17	Adolf, šk.	S 17	Gervazij
S 18	Sv. Petra stol	T 18	Simeon, šk.	T 18	Ciril Jeruz.	S 18	Vel. sobota	S 19	4. pov. Feliks, sp.	Č 19	Sv. Rešnje Telo.
N 19	2. po razgl. Gosp.	S 19	Julijan, sp.	S 19	Jožef Ž. D. M.	N 19	Velika noč	P 19	Peter Celestin'	P 20	Silverij, pap.
P 20	Fab. in Boštj.	Č 20	Elevterij, šk.	Č 20	Feliks in tov.	P 20	Velik. pondeljek	S 21	Alojzij	S 21	Alojzij
T 21	Neža	P 21	Maksimijan	P 21	Benedikt, opat	T 21	Soter	Č 22	2. pob. Ahacij, m.	N 22	2. pob. Ahacij, m.
S 22	Vincencij, m.	S 22	Stol sv. Petra	S 22	Benvenut	S 22	Adalbert, šk. ●	P 23	Eberhard, šk.	P 23	Eberhard, šk.
Č 23	Zaroka M. D.	N 23	2. predp. Pet. D. ●	N 23	3. post. Viktorin	P 23	Jurij	T 24	Janez Krst.	S 24	Janez Krst.
P 24	Timotej, škof ●	P 24	Matija, ap.	P 24	Patricij sk. ●	P 24	Marko, ev.	S 25	5. pov. Urban, m.	N 25	Viljem, op.
S 25	Izpreobr. Pavla	T 25	Valburga	T 25	Ozn. Mar. Dev.	S 25	Klet in Marcel.	P 26	Filip Neri	P 26	Janez in Pavel
N 26	3. po razgl. Gosp.	S 26	Marjeta Kor.	S 26	Emanuel, m.	N 27	1. pov. (bela)	T 27	Magdalena	S 27	Srce Jezus. ●
P 27	Janez Zlateoust	Č 27	Leander, šk.	Č 27	Rupert, šk.	P 27	Pavel od sv. Kr.	S 28	Avguštin, šk. Krizevo	N 28	Leon II. pap.
T 28	Julijan, šk.	P 28	Roman, op.	S 29	Janez Kap.	T 29	Peter, m.	Č 29	Brist. vnebohod ●	P 29	3. pob. Peter in Pav.
S 29	Francišek Sal.			N 30	3. post. Angela	S 30	Katarina S. ●	P 30	Ferdinand, kr.	P 30	Spom. sv. Pavla
Č 30	Martina			P 31	Baibuna, dev. ●			S 31	Angela, dev.		

Julij		Avgust		September		Oktober		November		December	
T 1	Teobald, pušč.	P 1	Vezi Petra, ap.	P 1	Egid, op.	S 1	Remigij, šk.	S 1	God vseh svetn. ●	P 1	Eligij, škof
S 2	Obisk. Mar. Dev.	S 2	Porcijunkula	T 2	Štefan, kr. ●	Č 2	Angelji varihi ●	N 2	21. pob. Just, m.	T 2	Bibijana, m.
Č 3	Helijodor, šk.	N 3	2. pob. Lidija ●	S 3	Evfemija	P 3	Kandit, muč.	P 3	Vseh ver. duš.	S 3	Frančišek Ks.
P 4	Urb, škof	P 4	Dominik, spoz.	Č 4	Rozalija, dev.	S 4	Franciš. Ser.	T 4	Karol B., škof	Č 4	Barbara, d. m.
S 5	Ciril in Metod ●	T 5	Mar. Dev. sn.	P 5	Lavrencij	N 5	17. pob. Placid	S 5	Caharija, o. J. K.	P 5	Saba, opat; Kr.
N 6	4. pob. Izaija	S 6	Gospod izpr.	S 6	Hermogen	P 6	Brunon, spozn.	T 6	Rožni venec	N 6	Miklavž
P 7	Vilibald, šk.	Č 7	Kajetan, spok.	N 7	13. pob. Bronisl.	S 7	Brigita, vd.	S 7	Dionizij, šk. ●	Z 7. adv. Ambrožij	
T 8	Elizabeta, kr.	P 8	Cirijak, Larg.	P 8	Mala Gosp. R. M. D.	Č 8	9. pob. Frančišek B.	P 8	Prosdicim, šk.	P 8	Erem. sp. M. D. ●
S 9	Veronika Jul., d.	S 9	Roman, muč.	T 9	Nikolaj Tol. ●	S 9	Nikazij, šk.	N 9	22. pob. Božidar	T 9	Peter For., šk.
Č 10	Amalija, dev.	N 10	9. pob. Lavrencij	S 10	Prot in Hijacint	P 10	18. pob. Maksim.	P 10	Andrej Avel.	S 10	Lorelansk. M. B.
P 11	Pij I., papež	P 11	Tiburcij, muč. ●	P 12	Ime Marijino	S 11	Edvard, kr.	T 11	Martin, škof	Č 11	Damaz, pap.
S 12	Mohor in Fort.	T 12	Klara, dev.	S 13	Notburga, dev.	N 12	Kalist, papež	S 12	Martin, papež	P 12	Sinezij, muč.
N 13	5. pob. Marjeta ●	N 14	Hipolit, muč.	N 14	14. pob. Poviš. kr.	P 13	Terezija, dev.	S 13	Lucija, dev.	N 14	14. adv. Spiridij. ●
P 14	Bonaventura	P 15	Evzebij, spoz.	P 15	Nikomed, muč.	T 14	Gal, opat	P 15	Leopold, vojv.	P 15	Kristina, d.
T 15	Henrik I., ces.	S 16	Vel. Gosp. Vneb. M.	S 16	Ljudmila, vd. ●	S 15	Hedvika, kr.	N 16	23. pob. Otmar	T 16	Evzebij, šk.
S 16	Skap. D. M. K.	N 17	10. pob. Liberat	N 17	† Kv. Lambert	S 18	Luka, evang.	P 17	Gregorij, šk.	S 17	† Kv. Lazar
Č 17	Aleš, spoz.	P 18	Helena, vd. ●	P 18	Jožef K., sp.	N 19	19. pob. Peter Alk.	T 18	Odon, op	Č 18	Gracijan, šk.
P 18	Kamil Lel., Frid.	T 19	Ludovik T., šk.	P 19	† Kv. Januvarij	P 20	Janez Kancijan	S 19	Elizabeta, kr.	P 19	† Kv. Nemecij
S 19	Vincencij P.	S 20	Bernard, opat	S 20	† Kv. Evstabij	T 21	Uršula, dev.	Č 20	Feliks Val, sp.	S 20	† Kv. Liberat
N 20	6. pob. Marjeta ●	Č 21	Ivana, Frančiš.	N 21	15. pob. Matej ap.	S 22	Kordula, dev.	P 21	Dar. Mar. Dev.	N 21	4. adv. Tomaz, ap.
P 21	Danijel, prerok	P 22	Srce M., Timotej	P 22	Mavricij, m.	Č 23	Severin, šk. ●	S 22	Cecilija, d. m. ●	P 22	Cenon, m. ●
T 22	Mar. Magdalena	S 23	Apolinar šk.	T 23	Tekla d. m.	P 24	Rafael, nad.	N 23	24. pob. Klemen	T 23	Viktoria, dev.
S 23	Kristina, dev.	N 24	Il. pob. Jernej, a.	S 24	Marija D. r. u. ●	S 25	Krisant in Kriš.	P 24	Janez od križa	S 24	† Adam in Eva
Č 24	Jakob, apostol	P 25	Ludovik, sp. ●	P 25	Kleofa, spoz.	N 26	20. pob. Evarist	T 25	Katarina, d.	Č 25	Božič. Roj. Gosp.
P 25	Ana, mati M. D.	T 26	Cefirin I., pap.	P 26	Ciprijan	P 27	Frumencij, šk.	S 26	Konrad, šk.	P 26	Stefan, muč.
S 26	7. pob. Natalija ●	S 27	Jožef K., spoz.	S 27	Kozma in D.	T 28	Simon in Juda	Č 27	Virgil, škof	S 27	Janez Evan.
N 27	Inocencij, pap.	Č 28	Avguštin, šk.	N 28	16. pob. Vaclav	S 29	Mihail, nadang.	P 28	Eberhard, šk.	N 28	Pred Nov. I. N. otr.
P 28	Marta, dev.	P 29	Obgl. sv. Jan. Kr.	P 29	Hieronim, sp.	T 30	Narcis, šk.	S 29	Saturnin, m.	T 29	Tomaz, šk.
T 29	Abdon	S 30	Feliks, muč.	N 31	12. pob. Rajmund	C 30	Klavdij, muč.	P 30	David, kr. ●	S 30	David, kr. ●
S											